

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspediceja (v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 184.

V Ljubljani, v ponedeljek 13. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Katoliška akademija.

Z Velegrada, dne 9. avg.

Danes se je završila tukaj na krščanskih Slovanov svetih tleh velika slavnost. Najpreje se je obhajal evharistični shod, katerega se je vdeležilo poleg moravskega ljudstva tudi mnogo čeških bogoslovcev in vseučiliščenikov. Potem je imelo svoj občni zbor apostolstvo sv. Cirila in Metodija, ki utegne postati velike važnosti za vse Slovane, in konečno so imeli tu slovanski bogoslovci in vseučiliščeniki katoliško akademijo, pri kateri so se vzajemno navduševali v ljubezni do sv. katoliške cerkve in do domovine, tedaj v obeh glavnih delih oporoke svetih bratov blagovestnikov slovanskih. Shoda so se udeležili češki, poljski, slovaški in ruski duhovniki, bogoslovci in skademiki. Slovence sta bila pri shodu jezuit o. Končar in prof. dr. Meško, katera sta tudi v govorih nastopila. Č. gospod dr. Meško je povdarjal, da so nas preje Dunaj in velike gore Alpe, Karpati, Tatra združevali, a sedaj nas ločijo. Srce naše nas pa tembolj sili nazaj. Toži se nam po bratski skupnosti, tembolj, ker imamo doma namestu bratov vsak svojega nasprotnika. Nas Slovence tlačijo liberalni Nemci in liberalni Italijani. Zato je tembolj potrebno, da se v zvezi z drugimi Slovani upremo z vsemi silami lažnjivemu liberalizmu. Temelj nam more biti seveda samo katoliško načelo, katoliško misleči Slovani smo že tako združeni po veri, združiti, ali vsaj zblížati se moramo tudi na kulturnem, slovstvenem polju. Narodnost naša ima svojo podlago jedino le v podlagi, ki sta ji jo dala sv. brata Ciril in Metod — v katoliški veri.

Ta govor je vzbudil ogromno navdušenje mej vseni navzočimi. Z veseljem moramo tu povdarjati, da je zanimanje za nas Slovence mej katoliškimi Čehi in Moravci vesplošno. Več bogoslovcev se je že toliko seznanilo z nami, da že precej dobro go-

voré naš jezik ali da vsaj do dobra poznajo naše slovstvo.

Dopolodne dne 9. tega m. je vzlasti zanimala navzoče slovesna sveta maša, ki se je opravljala v grškem obredu. — Pri tej priliki opozorjamo, da so skoraj vsi Slovani že romali na Velegrad in tjakaj prinesli kak spominek: sliko ali bandero. Ko gledaš poljske, češke, slovaške cerkvene zastave v veličastnem hramu Božjem, ko vidiš sliko, katero so Rusi poslali na Velegrad, se ti zazde milo, da Slovenec ni še nobenega vidnega znamenja svoje ljubezni in hvaležnosti do sv. bratov ostavil na tem svetem mestu. Morda smemo na tem mestu izraziti vsaj svojo željo in morebiti tudi nadejo, da se to v bodočem letu zgodi. Bog daj, da bi se izpolnilo hrepenenje ostalih slovanskih akademikov, da bi bodoče leto videli v svoji sredi tudi kaj slovenskih katoliških mladeničev!

Sklepi brnskega katol. shoda.

(Dalje.)

D. Znanost, slovstvo in umetnost.

I. Tisk in slovstvena društva.

Priznavajoč s papežem Leonom XIII. in vsem izobraženim svetom važnost tiska v dobrem duhu in velike nevarnosti, katere napravljata slab tisk slednjemu narodu, tako tudi češkemu, smatra katoliški shod za svojo dolžnost, svoje stališče v tej važni stvari označiti in predlagati resolucijo, kako bi bilo megoče naš narod varovati slabega tiska, in z dobrim tiskom delati v njegovo korist.

Za slab tisk razume se vsaka tiskovina, ki je bila sestavljena in izdana s prikritim ali javnim namenom, da se ponižuje, zasramuje in spodkopuje naša cerkev in naša vera, ali katera s pohujšljivo vsebino škoduje krščanski pravniosti, naj bode oblika še tako sijajna in naj ima pisatelj še tako sloveče ime. Potem mi prištevamo semkaj domovinoizdajski

tisk, kateri izpodkopuje avtoriteto od Boga postavljenih oblastev in škoduje našemu narodu, in ravno tako spise, katere izdaja umazana špekulacija, kakor krvave romane in podobne šušmarije slovstvenega kramarstva. Drugi tisk, v kolikor služi v poduk in izobraženost čitateljev, plemeniti zabavi in pravi umetnosti, imenujemo dober tisk, če se tudi ne tiče ravno verskih stvarij in naj njega proizvode izdaje katera koli oseba ali stranka.

Ozirajoč se na to, da se tudi v našem narodu posebno poslednji čas slab tisk v pomislika vredni meri množi, na drugi strani pa tisk v katoliškem duhu zadeva na načelen upor ali se vsaj načelno prezira in zamolčava, tako da je nujno potrebno, skrbeti z vsemi močmi, da se ta tisk samostojno razvije in zase skrbi, sklene katoliški shod nastopne resolucije:

1. Katoliški shod najstrožje zametava slab, neveren in nenraven tisk, ga zmatra za škodljivo otravljenje, katero pravno moč našega malega naroda, kateremu prete nevarnosti od vseh strani, do mozga izpodkopava in uničuje. Spisovanje in izdavanje tacihi spisov izjavlja za hudodelstvo, ki se stori narodu, in upor proti takemu tisku za dolžnost vsacega, ki z narodom pošteno misli. Nujno je potrebno, da se slab tisk ne podpira niti direktno niti indirektno in se z vsemi sredstvi ovira njega razširjenje mej narodom. Katoliški shod misli torej, da je vsacega katolika in domoljuba najmanj dolžnost, da dober in katolišk tisk po možnosti gmotno in moralnično podpira in razširja. Treba mu je in tudi zasluzuje večje in bolj vsestranske podpore, kakor je ima do sedaj.

2. Katoliški shod priznava z veseljem in hvaležnostjo vse, kar se je v prid katoliškega tiska že storilo v našem narodu, konstatuje živo gibanje, ki se vedno bolj kaže v našem časnikarstvu in se spominja z največjo hvalo tistih, ki so že dolgo delali na narodnem polju in položili tak temelj, na katerem je

LISTEK

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel —a—.

X.

V tej novi sobi, tako temnej in umazane, kjer nisem imel tovarišije dražega mi gluhomca, trla me je tuga. Po več ur stal sem pri oknu, od koder se je videlo na hodnike, preko hodnika pa sem videl skrajni del dvorišča in okno prve svoje sobe. Kedo je tija prišel za mano? Videl sem tam moža, ki je hodil mnogo gori in doli, naglo, kot človek, kojega muči hudo vznemirjenje. Dva ali tri dni pozneje videl sem, da so mu dali pisalno orodje, potem pa je ostal cel dan pri mizi. Nazadnje sem ga venderle spoznal: šel je s čuvajem k zaslišanju. Bil pa je Melhijor Gioja!

Srce se mi je krčilo. Torej i ti, plemenita duša, i ti si tukaj! (Bil je bolj srečen od mene. Čez nekoliko mesecev so ga izpustili.)

Pogled vsacega dobrega bitja me tolaži. Nase vleče, dá mi misliti. Ah! premišljevanje in ljubezen je velika dobrota. Dal bi bil svoje življenje, da bi bil oprostil Giojo iz ječe; v tolažbo mi ie vže bilo, da sem ga samo videl.

Dolgo sem ga opazoval, da bi spoznal iz njegovega gibanja, je-li mirnega ali nemirnega srca in da bi molil zanj in čutil sem se bolj krepkega, bolj zadovoljnega sam saboj. Iz tega se spozna, da v olajšanje samote zadostuje pogled človeškega bitja, koje se ljubi. Prej mi je bil storil to dobroto ubog gluhomem otrok, sedaj pa sem jo imel zahvaliti daljnemu pogledu moža velicih zaslug.

Skoro gotovo mu je bil povedal kak čuvaj, kje da sem. Ko je necega jutra odpiral okno, mahal mi je z robcem v pozdrav. Odgovoril sem mu z istim znamenjem. O kako veselje navdajalo je moje srce oni trenutek! dozdevalo se mi je, da je oddaljenost pretrgana, da sva skupaj. Srce mi je vtripalo, kakor zaljubljenca. Gestikulovala sva, ne da bi se umela, istim poželenjem, kakor bi se umela: ali prav za prav umela sva res: ona znamenja povedati so hotela vse, kar sta čutili najini srca, eno pa je vedelo, kaj da čuti drugo.

Kako krepilo bodo v prihodnjosti ti pozdravi! mislil sem si. Prihodnost je prišla, a pozdravi se niso več ponavljali. Vselej, kadar sem zagledal Giojo pri oknu, mahal sem z robcem. Zastonj! Čuvaji so mi pravili, da se mu je prepovedalo,

provzročevati moje geste in jim odgovarjati. Vender me je večkrat gledal in gledal sem ga i jaz in tako sva si povedala še marsikaj.

XI.

Po hodniku, ki je bil pod mojim oknom prav ob mojej ječi, hodili so sem ter tja drugi jetniki od jutra do večera, v spremstvu čuvajev, hodili so k zaslišavanjem in od njih. Bili pa so večinoma nižje vrste ljudje. Včasih sem videl tudi take, ki so se mi zdeli boljšega stanu. Ako prav jih nisem mogel dobro videti, ker so tako hitro hodili, so vendar obračali na se mojo pozornost, vsi so se mi smilili, več ali manj. Žalostni ta pogled mi je začetkoma bolesti množil, polagoma pa sem se temu privadil in nazadnje mi je to manjšalo grozo svoje sramote.

Mimo mojih očij hodile so tudi mnoge zaprte ženske. Iz tega hodnika prišlo se je namreč na drugo dvorišče in tam so bile ječe za ženske in bolnišnica za izživele. En sam zid, še ta jako tenek, ločil me je od ene ženskih ječ. Mnogokrat sem mislil, da oglušim vsled njihovega petja, včasih tudi vsled njihovega prepira. Pozno v noč še, ko je drugov prenehal ropot, slišal sem jih, ko so se razgovarjale.

6 h. m. m. 2

edaj dolžnost dalje delati, da dosežemo popolnih in sijajnih uspehov. Posebno s hvaležno pijeteto spominja se naših sedaj že v Bogu počivajočih buditeljev, katoliških pisateljev, katerim gre trajen spomin v našem po pripročnikih sv. Cirilu in Metodu ter sv. Vavrlavu varovanem narodu. Da bi se vendar število onih delavcev močno pomnožilo, naj ne bi nikdo zakopal darov, katere mu je dal Bog, če tudi od tega tako zaslužnega dela ne kaže dobička ali priznanja.

3. Katoliški shod jako rad priznava obširno in blagoslovljeno delovanje naših literarnih društev. To so pred vsem naše preskušene dedictve: Sv. Ivan in sv. Prokop v Pragi, Sv. Ciril in Metod na Moravi, Dediectvi Malichyh v Kraljevem Gradcu, Sveta Ludmila v Piseku, in naši konsoreciji: „Vlast“ v Pragi, „Hlas“ v Brnu, „Naš Domov“ in „Sv. Jan. Nep.“ v Kraljevem Gradcu.

Da bi se ta najkrepkeje podpirala in še bolj kakor dosedaj daleč razširila v našem narodu, da se vsako v svojem področju, kolikor je moč, popolni.

4. Ravno tako izreka shod priznanje in hvalo našim katoliškim časopisom in njih marljivim in požrtvovalnim vrednikom in sodelavcem.

Časnikov je po številu veliko in skoro vsako področje javnega življenja ima svoj list. Izimši nekatere nepopolnosti so naši listi dobro vredovani in prav pisani. Vendar dosedaj pri nas še ni pravega ljudskega lista, kakeršnih imajo n. pr. Nemci v izobilju, list, katerega bi naše kmetstvo prebivalstvo za nizko ceno dobivalo ob nedeljah in v katerem bi mogli čitati o vseh verskih, cerkvenih, političnih, narodnogospodarskih in sploh o vseh stvareh, katere mu služijo v pouk in spodbudo, kateri bi ne smel zanemarjati poljudne apologetike. S takim listom bi se popolnila zaslužna delavnost „Križa“ in „Marije“. Ker se pa vendar novi listi ne snujejo radi, bi se morda mogel „Hlas“ v tem smislu preustrojiti.

5. Neobhodno potrebno je, da naši listi bolj kakor dosedaj goje odnošaje mej seboj in se ne brigajo le za lastne stvari, temveč obračajo večjo pozornost slovstvu kakor skupni zadevi. Da se to zgodi, priporoča katoliški shod, da naj naši dnevniki vsaj dvakrat na mesec, drugi listi pa vsaj ob priložnostih prinašajo pregledne slovstvene ocene. Tako se ne bodo več čudno zamolčevali dobri spisi tudi v katoliških listih in branili se bodemo proti slovstvenim viharjem in slovstvenim zlorabam sploh. Temeljiteje in obširneje kritične razprave naj se pa pusté strokovnim listom, zlasti našima izvrstnima listoma „Literarni Hlidka“ in „Vlast“ in drugim. Izvrstno bi bilo za dobro stvar, ko bi se za vsak znamenitejši list osnoval edsek strokovno izobraženih mož, ki bi vsak čas laž v pomenljivih člankih preganjali in pobijali. Na ta način bi se lahko napravili krožki, na način zaslužnega zgodovinskega krožka pri „Vlasti“.

6. Poleg povestij bi se lahko v večji meri kakor dosedaj gojili spisi poučne in npravno izobražujoče vsebine. Morali bi se tikati časovnih vprašanj in biti pisani v lepi primerni obliki. Posebno pa manjka

apologetičnih spisov za priprosti narod in za izobražene stanovce in bi temu lahko odpomogli naši „Dediectvi“, zlasti pa konzorcij „Hlas“ z izdajo času primernih knjig in brošur.

7. Jako bi bilo želeti delavne osrednje zalagalnice za katoliško slovstvo, kakor jih imajo Nemci v Herderju, Pustetu in drugih, ki se pečajo samo z zalaganjem, izdajanjem in razširjanjem dobrih spisov. Za sedaj bi se dalo nujni potrebi tako-le opomoči:

a) Zadruga „Hlas“ je po pravilih opravičena, najeti 800 do 1000 stalnih kupcev knjig in spisov, katere izda v svoji zalogi v nedoločenih obrokih. Tako bi dobili zanesljivo zalagalnico.

b) V vsakem večjem mestu naj se poišče jeden knjigotržec, kateri se naj zaveže, da bode imel na prodaj vse češke katoliške spise in skupno z drugimi knjigotržci skrbel za potrebno reklamo in kolportažo dobrih spisov. Take tvrdke se bodo ločene naznanjale občinstvu in priporočale.

c) Naposled poklada katoliški shod vsem krogom in slojem našega naroda na srce, zlasti tistim, ki se odlikujejo z vplivom, večjo inteligenco ali premoženjem, da naj ne smatrajo slovstva za nekaj postranskega, za nekako zabavo ali spekulacijo posamičnikov, temveč za skupni interes, ki zahteva mnogo skrbi in pozornosti, in spolnijo svojo dolžnost v blagor domovine in našega naroda kot domoljubi in katoliki, katere je večkrat papež Leon XIII. s poudarkom v to pozival. (Dalje sledi)

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Petdesetletnica cesarjevega vladanja.

Na Dunaju se je sešel poseben odbor, kateri si je postavil za svojo nalogo, da osnuje društvo, katero ob petdesetletnici cesarjevega vladanja v več krajih naše države osnuje odgojilnice za otroke bednih rokodelcev in delavcev brez razlike vere in narodnosti. Odbor je izdal že oklic, v katerem pravi, da drugod delajo proti anarhistom izjemne zakone, v Avstriji pa hočejo zapeljane ljudi pripeljati na pravo pot z dobrodelnimi napravami. — 54 dunajskih posredovalcev služb pa pozivlje posle dunajske, da vložé prošnjo do ministerstva notranjih stvari, da naj se uvede starostno preskrbovanje za delo nezmožnih ženskih poslov. Posredovalci služb pravijo, da jih je k temu nagibala bližajoča se petdesetletnica vladanja cesarjevega.

Učimo se češki, to se sedaj glasi po raznih nemških listih. Ti časopisi so prišli do spoznanja, da nemškega zaključnega ozemlja na Češkem ni več, da je torej potrebno, da na Češkem vsak uradnik zna češki. Vsled tega pa Čehi izpodrivajo Nemce iz služeb. Da se temu v okom pride, je potrebno, da se Nemci začno temeljito učiti češčine. Po tem bodo pa zopet imeli prednost pred Čehi, kateri nemščino zanemarjajo. Mnogi češki uradniki le za silo lomijo nemščino. Teh Nemcem ne bode težko izpodriniti. — Nemcem je pozno prišlo prepričanje o potrebi češčine. Mnogo narodnih bojev bi se bilo privarovalo, da so Nemci že prišli do tega prepričanja

čutila je z njimi in ihtela ter ponavljala: »Pogum, draga moja, Gospod ne zapusti nikogar.«

Kaj me je moglo ovirati, misliti si jo lepo in bolj nesrečno ko krivo, vstvarjeno za krepost, zmožno, poholjšati se, kadar pride od tod? Kedo me more grajati, ako sem bil ginjen, čuvši jo, ako sem jo spoštljivo poslušal, ako sem molil posebno goreče za njo?

Nedolžnost je spoštovanja in občudovanja vredna, kako pa ju zasluži tudi kes! Ali se je najbolji človek, ali se je Bog-človek obotavljal, obrniti v grešnice milo svoje oko, častiti njihov kes, uvrstiti jih med one, koje je ljubil najbolj? Zakaj zaničujemo mi tako zelo žensko, ki je zšla v brezdnost?

Tako modrujočega me je stokrat gnala skušnjava, da bi povzdignil svoj glas in razodel Magdalenin bratovsko svojo ljubezen. Enkrat bil sem že začel: »Magd! . . . Čudno, srce mi je bilo kot petnajstletnemu dečku, meni, ki sem imel enoindeset let, starost, v kojej se ne goji več deških ljubeznij.

Dalje nisem mogel. Začenjal sem zopet: »Magd! . . . Magd! . . . Zastonj! Smešen sem si zdel in zavpil sem jezno: »Norec, pa ne Magd!« (Matto! e non Mad!) (Dalje sledi)

pred četrt stoletjem in bi bili sklenili, da sta na Češkem v vseh srednjih solah oba deželna jezika obvezna.

Rusi in Bolgari. Sedanja bolgarska vlada ni dosti boljša od prejšnje, tako sodijo razni ruski listi. Veselje zaradi padca Stambolova se je pri njih že izhlapilo. Nekateri rusoljubi v Svistovu so hoteli poslati ob obletnici prehoda Rusa čez Donav zahvalno brzojavko v Peterburg. Bolgarska oblastva so pa to brzojavko zadržala. Ta dogodek je ruske liste prepričal, da ni misliti na kako zblizanje mej Rusijo in Bolgarijo. „Novosti“ priporočajo Rusom, naj pusté Bolgare na miru, tudi ko bi jih kedaj klicali na pomoč. Če to storé Rusi, bodo tudi Bolgari najbolj zadovoljni, ker Avstrije se jim ni bati. Če Rusija ne bode delala zdražeb pa bodo mirno napredovali.

Nova stranka. 78 francoskih poslancev se je zedinilo v novo stranko z imenom „Association pour les réformes republicaines“. Program nove stranke zahteva decentralizacijo uprave, popolno svobodo združevanja, nov zakon o razmerah mej cerkvijo in državo, okrajšanje vojaške dolžnosti, reformo glavniskega, dohodninskega in dedščinskega davka, varstvo ženskega in otroškega dela, svobodno organizacijo delavcev v varstvo njih pravic in koristij, ustanovo invalidnih blagajnic za kmetijske in industrijske delavce s sodelovanjem države, razvoj vzajemnosti v vseh oblikah, zlasti pri zavarovanju in kmetijskem kreditu, varstvo koristij posamičnikov proti monopolom in centralizacijam. Program naštevá res dolgo vrsto stvari, ali ničesa ne pové, v kakšnem smislu se vse to misli izvesti.

Vojska na Koreji. Kitajski cesar je ukazal, da se po vsej deželi pobira priklada za vojsko. Govori se pa tudi, da Kitajci mislijo vzeti denarja na posodo. Zaradi velikosti države seveda Kitajci ne morejo hitro spraviti vseh sil na bojišče. Japonci zatorej hité z vojnimi pripravami, da poprej izsilijo odločilno bitko, nego bodo Kitajci imeli vse vojake na bojišču. Dosedanje praske mej Kitajci in Japonci so brez večjega pomena. Japonci so zmagali, ker so spretnješi in Kitajcev ni bilo dosti na bojišču. Če se pa vojska raztegne na drugo leto, bodo pa Kitajci spravili na bojišče blizu pol milijona mož in tedaj bi bilo za Japonce nevarnejše. Kitajci so res slabi vojaki, ali zaradi velikega števila ljudi lahko Kitajci pošljejo vedno novih mož na bojišče.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 13. avgusta.

(Presvetli cesar) je z najvišjim odlokem z dne 14. julija potrdil sklep deželnega zbora kranjskega glede pokritja deželnega proračuna za tekoče leto.

(Socijalni kurs.) Z Dunaja se nam poroča dne 10. t. m.: Da so bili dnevi socijalnega pouka v resnici vsodbujevalni, polni vneme in navdušenja, pa tudi oplojeni z najlepšimi idejami, je znano vsakemu, kateri je bral te dni „Reichspost“ ali „Vaterland“. Zadnje dopoldne je pa nekako vse druge prekosilo, ali vsaj dalo vsemu pouku neki višji značaj. Lepo je bilo dr. Gessmanovo predavanje o namenih socijalne demokracije in o sredstvih proti nji, krasen dr. Sindlerjev govor o krščanski ljubezni in organizaciji krščanske dobrotljivosti, a vsemu pouku biserni venec je spletel občudovani dr. A. M. Weiss s svojim poukom, kakšne dolžnosti ima duhovstvo v socijalnem vprašanju. Ni čuda, saj stoji ta veleučeni dominikanec na vrhuncu društvošlovne in bogoslovne vede, hkrati je pa tudi v krščanski ascezi jedna prvih avtoritet. On je pričel shod, on ga je završil, reči smemo tedaj, da se je vršil pod njegovim pokroviteljstvom. Hvala mu! — Dr. Sindler je v sklepnem nagovoru pojasnoval, zakaj je Leonina priredila ta pouk in zahvalil govornike in poslušalce. Nadejamo se, da bode katoliško avstrijsko ljudstvo tako veselo sadov tega kurza, kakor so bili udeleženci njegovi! Bog daj srečo!

(Dar). Milostni gospod knezoškof lavantinski so za novo podružnico v Grižah darovali 100 gold. in za župno cerkev Sv. Pavla v Savinjski dolini 100 goldinarjev.

(Birmovanje po ribniškem dekanatu.) Po mnogih farah ribniškega dekanata so blagovolili Njih prevzvišenost deliti sveto birmo. Prelepe nauke so povsod pokladali na sreča. Ljudstvo je bilo povsod vsled besede božje vidno ginjeno. Prevzvišeni smejo prepričani biti, da jih ljudstvo in duhovščina ljubi. Mlaji, slavoloki, zastave, pokanje topičev in slovesni

Lahko bi bil govoril z njimi, ko bi bil hotel. A storil tega nisem, zakaj ne, ne vem. Iz bojazljivosti? iz prevzetnosti? iz pametne previdnosti? Kedo ve? Morda so bili vsi ti trije vzroki temu krivi. Ženska, ki je, kar bi imela biti, je za me tako vzvišeno bitje! Ako jo vidim, slišim, govorim z njo, napolni se moje srce s plemenitimi čutili, a ponižana, zavržena me vžali, potre mi srce, iz kojega mi prežene vso poezijo.

In vendar . . . (ti »in vendar« so nepogrešljivi, ako hočemo popisati človeka, kakeršen je) mej temi ženskami glasovi bili so nekateri prijetni in ti — zakaj bi tega ne pravil — bili so mi ljubi. Eden med njimi pa je bil milejši od drugih in slišal se je redkeje in ni vzbujal podlih mislij. Peval je malo in večinoma samo ta-le dva ginljiva stika:

•Kedo povrne dévi
Njeno srečo, reviče?

Včasih pela je litanije, njene tovaršice so jo spremljale, a vžival sem veselje, da sem razločeval Magdalenin glas od drugih, ki so se, kakor se je meni zdelo, preveč trudile, da bi jo prepvile.

Da, tej nesrečnici bilo je ime Magdalena. Kadar so njene tovarišice pravile svoje bolečine,

sprejmi so minole dni glasno oznanovali in pričali: „Glejte, tako Vas ljubijo povsod!“

(Nesreča) Iz Sorice: Torkarska pastirja sta 8. t. m. hotela zavaliti velikansk skalnat rob v dolino, kateri je že prav slabo visel na kraju Ratitovec in se je jima zdel zelo nevaren za živino, ki je mnogokrat hodila pod njim na pašo na Torkarsko planino. Sprožita res rob, ali to potegne tudi enega zmed nju za seboj, kateroga so potem nezavestnega in vsega pobitega prinesli na dom. Ni dosti upanja, da bi še kdaj ozdravel, ker ima hude rane na glavi in tudi druge ude močno pohabljene. Ponesrečeni Lovro Torkar je star 13 let in doma iz Torke. Če tudi je bila tu boljše nesreča, kakor predrznost vzrok, so vendar mnogokrat naši pastirji le preveč predrzni. Pravil mi je te dni neki mož, da sta vlansko leto dva lezla skozi skalnato spoko, ki je prav navpična, da ju še vajeni ljudje niso mogli gledati. Da bi jima ne spolzelo, namazala sta si boste noge s smolo. Ne verjamem, da bi ju novodobni turisti hoteli slediti v tej iznajdbi.

(Iz Gore nad Sodraščico.) Občno jo bilo veselje pri nas, ko smo zvedeli, da bo tudi na Gori letos birma. Zato smo tudi prevzvišenega pastirja z velikim veseljem sprejeli. Tudi prevzvišeni so bili vidno veseli, ker je v cerkvi vse popravljeno. Tiak, dva oltarja, klopi in vrata so nova. Mila beseda prevzvišenega nas je ganila. Ko so odhajali od nas, smo prosili ljubega Boga, da jih še dolgo dolgo časa obrani naši škofiji v korist in ponos!

(Darovi za družbo sv. Cirila in Metoda) Za kokarde, katere so prodajale gospe in gospodične pri skupščini v Novem Mestu, se je nabrala lepa svota 128 gld. 48 kr. Pohvala za trud gre posebno gospodični A Kadivčevi in gospej I. Gutnikovi. — Včerašnja krasna veselica obeh šentpeterskih podružnic je pa vrgla kosmatih dohodkov 371 goldinarjev 96 kr.

(Občinsko načelnstvo.) Dne 6. avgusta t. l. vršila se je volitev občinskega predstojništva v občini Devica Marija Polje, pri kateri so bili izvoljeni Janez Plevnik, posestnik v Dol. Kašlju, za župana, svetovalci pa Janez Gradišek, posestnik iz Zaloga, Janez Rojšek, zemljak iz Slapa, Janez Gostinčar, posestnik v Večah, Franc Primar, zemljak iz Dol. Zadobrove, Janez Mercina, hišni posestnik in krojač v Gor. Kašlju.

(Reservisti domačega pešpolka št. 17) odpeljali so se v soboto po državni železnici k polkovnim vajam v Celovec. — Reservisti tukajšnjih bramborovskih batalijonov poklicani so pa v torek 14. t. m. k štiritedenskim vajam, ki se bodo vršile — kakor smo že poročali, — v ribniški dolini. — Te dni dojdejo istotako sem rezervisti 27. pešpolka, ki se udeležé zatek skupno polkovnih ozir. diviz. in brigadnih vaj. — Lovej, o katerih prihodu ste v sobotnem listu z drugima dvema dnevnikoma napačno poročali, še niso tu, marveč dospo semkaj stoprav 17. ozir. 18. avgusta, tako tudi huzarski polk.

(Iz celovške škofije.) V stalni pokoj je stopil vč. g. Mart. Stembou, župnik v Cačah. Č. gospod Fr. Havliček, kapelan v Spodnjem Dravogradu, gre za provizorja v Cače. Nameščen je semeniški duhovnik g. Jos. Rozman kot kapelan v Spodnjem Dravogradu.

(Iz ribniškega okraja.) V ponedeljek zjutraj je pogorel jeden hlev, dva voza, dvoje sanke, vse seno in nekaj žita v Bukovcu fare ribniške. Kdo je zažgal, se ne vé.

(Iz Sosljana) dne 8. avgusta. Sporočil sem Vam zadnjič iz Sosljana pri Devinu, da je grajsko oskrbnitvo prepovedalo ljudem, kateri niso plačali 5 kr. se kopati v morju. Tudi je ravno tisto oskrbnitvo zaprlo poti, po katerih so Mavhenci, Vižovci in Cerovci se hodili kopat. Pa županstvo je tožilo. V ponedeljek 6. t. m. je prišla komisija v Sosljan in nad 100 ljudij vseh bližnjih občin. Vслед te komisije je grajsko irredentovsko oskrbnitvo moralo vrata odpreti. Občine mavhinske županije se pa potegujejo ne le samo za pot, temveč tudi za ribarenje v sosljanskem pristanišču. Čemo videti, kako se pravda konča. Marsikakšno pravdo je že oskrbnitvo zgubilo, mogoče, da propade tudi zdaj.

(Ogenj.) Dne 7. t. m. je pogorela kočja Marije Jurman na Raki; zgorela je pa s hlevom vred tudi jedna krava in dva prešiča. Skode je do 800 gld., zavarovana je bila pogorelka za 300 gld. Zapalil je šestletni deček z žveplenkami. Naj bi mero-dajni krogi večkrat opozarjali stariše, da pazijo na svoje otroke.

(„Il Paese“.) Kakor se zagotavlja — p šejo nam iz Trsta — je zagotovljen porod demokratično radikalnemu časopisu „Il Paese“. Porodil se bode, če se uresniči ta vest, le vsled tega, ker mu po tiskovni noveli ni potrebno položiti kavicje, drugače pa ne bi gotovo uvidel sveta, kajti tržaški demokrato-liberalci niso pripravljeni žrtvovati čisto nič, ako jim ni zagotovljen materialen vspeh. Sicer pa bomo videli, koliko je na stvari resnice.

(„Il Risveglio“ — zaspal) Kakor nam pišejo iz Rovinja z dne 8. t. m., prenehal je izhajati najmlajši italijanski radikalni listič „Il Risveglio“, in sicer vsled tega, ker občinske volitve v Rovinju — posebno v prvem razredu — niso izpadle po njegovem godu. Tako vsaj čitamo v okrožnici, katero je vredništvo namenilo svojim bralcem namesto navadne številke, ki je imela iziti dne 9. t. m. List je izhajal le pet mesecev in „Slovenec“ je objavil svojim čitateljem njegov porod pristavivši opazko, da ako dobođe materialno podporo iz prekoluzkega kraljestva tedaj, da se mu življenje zdaljša, če ne da z materialno podporo tukajšnjih svojih somišljenikov se ne zdrži. In v resnici, slaba je bila materialna podpora, še slabša pa duševna, kajti tako zgodnja njegova smrt nam je porok, da listič ni mogel zakoreniti se niti pri najintimnejših prijateljih z Trstu, kajti razven par naročnikov vsa njegova tržaška razprodaja ni presegala niti števila prstov jedne roke!

(Tombolo) je dovolilo finančno ministerstvo kmetijski podružnici na Breznici. Čisti dohodek je namenjen za kmetijsko orodje.

(Novih železnic) je bilo prvo polletje v Avstriji v delu 394 kilometrov, delalo je 26.031 delavcev.

(C. kr. pošthranilnični urad) na Dunaju razposlal je okrožnico z računom glede prometa v mesecu juliju. Isto je nam pošta prinesla v četrtek. V minolem mesecu se je po državi vložilo 139.615 krat v prometu varčevalnem za 2.829.434 gold. in in 849.739krat v oddelku črkovnem za 112.010.087 gld., v obeh torej 989.354krat v skupnem znesku za 114.839.522 gld. Od tega po naših krajih šteje: Štajarsko 49.212 vlog za 4.586.820 gld., Koroško 14.437 vlog za 1.460.145 gld., Kranjsko 12.624 vlog za 1.014.901 gld., Primorje (Trst-Istra-Gorica-Gradiška) 16.988 vlog za 1.961.720 gold., Dalmacija 5.555 (to številko si bodo Dalmatinci zapomnili lahko) vlog za 479.052 gld. Od dne 1. januarja 1883, ko je zavod začel poslovati, pa do konca minolega meseca se je 68.099.902krat vložilo denarja za 8.042.140.067 gld. 54 kr. Vrnilo se je pa v juliju v prometu varčevalnem in črkovnem skupaj 254.439krat v znesku za 113.728.068 gld.; od tega na Štajarskem 8.020krat za 2.100.795 gold., na Koroškem 2.045krat za 430.790 gld., na Kranjskem 1.798krat za 437.844 gld., na Primorskem 4.173 za 1.278.305 gld., v Dalmaciji 572krat za 71.447 gld. Od 12ega jan. 1883 se je 18.915.832krat vrnilo v skupnem znesku za 7.958.005.994 gld. 66 kr. Vслед tega je v blagajnici preostalo čistih 84.134.072 gld. 88 kr. V prometu je 1.013.468 knjig vložnic, 24.811 čerkovnic in 10.927 rentovnic, zadnje so vredne 19.138020 gold. Urad je vložnikom na zahtevanje kupil in odposlal vrednostih papirjev za 24.099.835 gld. Novo pošto z nabiralnico sta na Primorskem dobila kraja: Sveti Peter v Selvah in Porto Rose pri Piranu. Neuračni d-l okrožnice priobčuje podatke o poštni hranilnici na Ogerskem, Francoskem, Nizozemskem, Švedskem.

(Tatvina.) Ze večkrat zaradi tatvine kaznovani Jurij Rogelj je 9. t. m. med potjo s Posavja v Ljubljano Janez Kernu iz Podboršta ukradel zlato uro z verižico v vrednosti 60 gold., 2 gold. denarja in dežnik. Pri preiskavi so našli pri tatu vse ukradene reči.

(Kmetijskega tečaja), ki se je danes pričel v Ljubljani, se udeležuje 12 ljudskih učiteljev.

(Prodaja vojaških konj) se bode letos vršila 1. septembra v Gradeu, 3. septembra v Račjem, 4. septembra v Radgoni, 5. septembra v Pauju, 7. septembra v Brežicah, 18. septembra v Ljutomeru in 24. septembra v Feldbachu.

(Malomarnost ali — ka-li?) Piše se nam: Iz jedne sosednih hiš ob novi cesti s Poljan v Streliško ulico jela se je skozi steno na to cesto izcejati iz stranišča smrdljiva tekočina, ki okuža z gnusnim smradom ondotno okolico, in opozarjamo sanitetne organe na ta nedostatek, da ukrenejo potrebno.

Društva.

(Občni zbor deželne zaveze gasilnih društev), ki se je vršil včeraj ob 10. uri predpoludne v mestni dvorani bil je dobro obiskan. Dnevni red obsegal je namreč 7 točk, namreč: 1. Pregledovanje poveril; 2. poročilo o delovanju; 3. poročilo blagajnikovo; 4. poročilo računskih preglednikov; 5. volitev odbora; 6. volitev in določilo kraja prihodnjemu obč. shodu in 7. posebne predloge, ki so se imeli naznaniti zaveznemu odboru v smislu § 21. dr. pr. — Od 55 gasilnih društev bilo je zastopanih 40; imenom deželnega odbora bil je navzoč g. ces. svetnik Ivan Murnik, kot zastopnik ljublj. mesta pa g. župan Grasselli. — Podpor se je razdelilo 209 gld. Dohodki so znesli 1780, troški 1766 gld. Na predlog g. Juvančiča je bil g. Doberlet imenovan častnim članom. V odbor so bili izvoljeni gg.: Doberlet, Abčin, Rütting, Gerber, Stare, Juvančič, Petrič, Mayer, Trost in Adlešič; kot namestniki Jäger, Konciliija in Uršič.

(Šesti glavni zbor „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“) v Gorici leta 1894. A. V sredo, 15. avgusta ob 8. uri zvečer seje upravnega odbora v „Citalnici“. B. V četrtek, 16. avgusta dopoludne: 1. Ob 7. uri zborovanja odposlancev na c. kr. žen. učiteljsku. (Ob 9. uri glavna pevska vaja v Citalnici.) 2. ob 10. uri zborovanje odsekov na c. kr. žen. učiteljsku. Popoludne: 3. Ob 1. uri skupni obed „Suda Grand Hotel“. 4. Ob 4. uri glavni zbor na c. kr. žen. učiteljsku po vzporedu, kakor ga določi zbor odposlancev. 5. Po glavnem zboru zborovanje odposlancev, da voli upravni odbor. 6. Ob 8. uri zvečer „Beseda“ v „Citalnici“. — Slavnostna beseda v proslavo rojstvenega dne Njeg. Velikanstva Franc-Jožefa I. Vspored: 1. C. M. Zierer: „Werner Marsch“, orkester. 2. Dr. G. Ipavic: Zavezna“, unisono z orkestrom. 3. A. Müller: Overture zur Op. „Das Mädchen von der Spule“, orkester. 4. S. Gregorčič: „Soči“, deklam. gč. Schaupt. 5. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“ mešan zbor z orkestrom. 6. A. Stöhr: „Fantazija vrhu Jugoslovanskih popjevka“, svira gč. Irma Klavžar. 7. Förster: „Venec Vodnikovih in na njega zloženih nar. pesni“, mešan zbor z orkestrom. 8. A. Thomas: Lied aus der Op. „Mignon“, orkester. 9. A. Hribar: „Kantata“, zbor z orkestrom. — Vstopnina za osebo 1 krona, za obitelj 2 kroni. Orkester Pensov. C. V petek 17. avg.: Ob 7. uri zjutraj se odpelje deputacija v Cerkljo. Ogledovanje mesta Gorice in okolice. C. V soboto 18. avgusta v Cerklju: 1. Ob 8. uri zjutraj udeležitev sv. maše v proslavo roj. dne Njeg. Vel. Franc-Jožefa I. 2. Ob 10. uri zjutraj odkritje spominske plošče v roj. hiši dr. Fr. viteza Močnika. 3. Ob 12. uri opoludne skupen obed in potem prosta zabava. — Opazka: Udeleženci z Gorenjskega se opozarjajo na izlet v Cerkljo, katerega se lahko udeležé ter se povrnejo na Idrijo ali Loko — zato naj plačajo vožnjo po železnici le do Gorice.

(Gasilno društvo v Planini). Vabilo k veselici, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Planini dne 15. avgusta 1894 v gostilni gospoda A. Lauriča. Vspored: 1. Govor. 2. Loterija s koristnimi dobitki. 3. Zabava. Svira godba slav. c. kr. pešpolka št. 87. Začetek ob 3. uri popoludne. Ker je čisti dohodek namenjen za za poplačanje gasilnega orodja se p. n. občinstvo uljudno vabi k mnogobrojni udeležbi. Odbor.

Telegrami.

Anarhizem.

Pariz, 12. avgusta. V anarhistični pravdi sta bila obsojena Ortiz in Chericetti zaradi tatvine prvi v petnajst-, drugi v osemletno ječo. Bartoni je bil obsojen zaradi prepovedane nošnje orožja v šestmesečno ječo in 16 frankov globe. Drugi zatoženci so bili oproščeni.

Pariz, 13. avgusta. Apelacijsko sodišče je sklenilo, da je začeti pravdo proti časopisu „Intransigent“. Priobčil je članek, v katerem je hudo žalil sodnike v anarhistični pravdi.

Algier, 13. avgusta. Policija je zaprla 12 anarhistov, največ Italijanov in Nemcev. Odpeljejo jih na Francosko, potem pa iztirajo čez mejo.

Pariz, 13. avgusta. Socijalistični in radikalni listi se veselo, ker so skoro vsi zatoženi anarhisti bili osvobojeni in to smatrajo za zmago svobode. Zmerno republikanski listi to oproščanje obžaljujejo.

Kolera.

Amsterdam, 13. avgusta. V raznih okuženih krajih so zopet štirje zboleli in sedem umrlo za kolero.

Buenos-Ayres, 14. avgusta. Za ladije, došle iz Evrope, se je zaukazala karantena.

Peterburg, 13. avgusta. Od 5. do 11. t. m. je v Peterburgu 156 oseb zbolelo za

kolero in 101 umrla. V Varšavi je od 29. julija do 4. t. m. 139 ljudij zbolelo za kolero, 75 umrlo, v petrikovski guberniji jih je v ravno tem času 125 zbolelo in 72 umrlo, v svedleški 40 zbolelo in 19 umrlo, v novgorodski 49 zbolelo in 19 umrlo, v peterburški 321 zbolelo in 104 umrli, v vitebski 28 zbolelo, 11 umrlo, v minški 11 zbolelo, 4 umrli, v kostromski 1 zbolel, v Estlandiji jih je 17 zbolelo in 10 umrlo, v Kovni 23 zbolelo in 11 umrlo in Lomči 37 zbolelo in 9 umrlo. Od 22. do 28. min. m. jih je v radumski guberniji 575 zbolelo in 288 umrlo, v Kurlandiji 10 zbolelo in 7 umrlo, v Tveru 3 zboleli, v Livlandiji 10 zbolelo, 4 umrli, v grodenski guberniji 174 zbolelo in 81 umrlo. V talski guberniji so od 22. julija do 4. avgusta 4 zboleli in 1 umrl, in v mohilevski guberniji so pa od 15. julija do 4. t. mes. 4 zboleli in 2 umrla.

Dunaj, 12. avgusta. Veliki tabor delavcev v prid občne volilne pravice pod milim nebom je mirno minul.

Dunaj, 13. avgusta. Ustrelil se je borzni špekulant Kuffer z revolverjem.

Dunaj, 13. avgusta. Včeraj po noči je umrl guverner „Länderbanke“ grof Ludovik Wodzicki v Dunaisu, ko je potoval iz Pariza v Ostende.

Lvov, 12. avgusta. Danes se je sešel občni obrtni in trgovski shod v mestni hiši. Došlo je tudi štirideset odposlancev z Dunaja. V imenu mesta jih je pozdravil Mochnicki in posebno naglašal, da jih pozdravlja na tleh, kjer se priznavajo pravice vsem narodnostim in veroizpovedanjem. Zahvalil se je gostom za pohod. Predsednikom shoda je voljen član trgovske zbornice Niemczynowski, ki je opominjal zborovalce, da naj se trdno drže programa. Popoldne so si vsi ogledali razstavo. Pozdravil jih je ravnatelj razstave dr. Machwicki, ki je zopet naglašal, da v Galiciji ne delajo razlike mej narodnostmi in veroizpovedanji. — Shod socialistov, ki je bil tukaj, se je mirno izvršil. — Tukajšnja rokodelsko društvo danes praznuje petindvajsetletnico.

Sredec, 12. avgusta. Opoldne se je pripeljal posebni vlak s knezom Ferdinandom. Če tudi je bil vsak vsprejem prepovedan, vendar se je bilo pred kolodvorom in po ulicah proti kolodvoru zbralo mnogo ljudij, ki so kneza pri prihodu naudušeno pozdravljali. Po mnogih hišah so bile razobešene zastave. K vsprejemu kneza so bili prišli na kolodvor ministri in mestni zastop z županom Grozevom na čelu. Knez se je zahvalil za prirejeno ovacijo.

Pariz, 13. avgusta. Komisija za iznajdbe je Turpinu izročila vse njegove stvari, ki se tičejo njegove iznajdbe. Sedaj Turpin lahko stori, kar hoče.

London, 13. avgusta. Iz Tangera prihaja poročilo, da se je spuntal jeden kabilski rod. Nekaj uradnikov je pobil, drugi so bežali. Izvolili so svojega načelnika in nečejo priznati drugih guvernerjev.

Novi Jork, 12. avgusta. Predvčeraj zvečer se je v Lincolnu na železnici prigo-

dila nesreča. Vlak je skočil s tiru ker je nekdo bil odstranil jedno šino. Nekega zamorca so zaprli, ker je sumljiv tega hudo delstva.

Umri so:

10. avgusta. Romana Lusičky, železničnega čuvaja hči, 9 mesecev, cesta na južno železnico 1, driska.

11. avgusta. Ana Usnik, posestnica, 68 let, Pred konjušnico 4, emphys. pulm. — Franc Ogrin, delavec sin, 2 leti, Poljanska cesta 55, davica. — Ana Papež, paznikova hči, 23 let, Poljanski nasip 50 oslabelost. — Marija Homec, delavka, 27 let, sv. Jakoba trg 11, jetika. — Lucija Mekinda, delavčeva hči, 2¼ leta, Kolodvorske ulice 6, rachitis.

12. avgusta. Ludovik Čateš, delavec sin, 6 dni, Opekarska cesta 37, icterus veunatorum. — Anton Korbič, kolar, 55 let, Hrenove ulice 15, kron. katar v črevesu.

V bolnišnici:

10. avgusta. Antonija Hönigman, kolarjeva žena, 46 let, srčna hiba.

V vojaški bolnišnici:

10. avgusta. Vincenc Brajdič, infanterist, 26 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. sjut.	735.0	15.7	sl. sever	megla	7.4
11. 2. u. pop.	733.9	17.4	sl. jvzh.	oblačno	dež
9. u. sveč.	735.8	13.8	sl. zapad	„	„
7. u. sjut.	736.7	10.6	sl. vzh.	megla	0.1
12. 2. u. pop.	736.7	20.0	sl. szap.	oblačno	dež
9. u. sveč.	738.2	12.8	„	jasno	„

Srednja temperatura obeh dni 15.6° in 14.5°, oziroma 4.3° in 5.3° pod normalom.

Zahvala.

420 1

Vsem dragim prijateljem in znancem, ki so nam v prerani smrti našega nepozabnega soproga, ozir. očeta, gospoda

Antona Uršič-a

hišnega posestnika in gostilničarja

skazali na toli ljubeznjiv način svoje sočutje, kakor tudi onim, ki so dragega rajnika spremili k poslednjemu počitku; dalje čast duhovščini, gg. uradnikom, učiteljem in vsem drugim za mnogobrojno, iskreno sočutje, sosebno pa darovalcem vencev in sl. vipavski čitalnici izrekamo svojo najpristnejšo zahvalo.

Vipava, dné 11. avgusta 1894.

Žalujoča rodbina.

Koverte s firmo

Katoliška Tiskarna

priporočila

po nizkeji ceni.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

menjarnišni delniški družbi „Mercur“, Dunaj, Wollzeile 10.

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici Rušok-Varna in Kaspičan-Sofja-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

Se more podražiti, ker te obligacije 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donaja.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnjost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6½ odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40—29

Dunajska borza.

Dné 13. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 55 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 50 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 „ 80 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 70 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	95 „ 95 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1014 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	361 „ 75 „
London vista	124 „ 45 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 „ — „
20 mark	12 „ 19 „
20 frankov (napoleonador)	9 „ 90 „
Italijanski bankovci	44 „ 35 „
C. kr. cekini	5 „ 89 „

Dné 11. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	155 „ 25 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 „ 45 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	143 „ — „
Dunavske vrvavnne srečke 5%	127 „ — „
Dunavsko vrvavnno posojilo l. 1878	107 „ 40 „
Posojilo goriškega mesta	— „ — „
4% kranjsko deželno posojilo	67 „ 40 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 70 „
Priporočilne obveznice državne železnice	224 „ 50 „
„ „ južne železnice 3%	156 „ — „
„ „ južne železnice 5%	128 „ 50 „
„ „ dolenskih železnice 4%	98 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	68 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	70 „ 75 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 „ — „
Ljubljanske srečke	24 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	165 „ 25 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v. 3202	50 „ — „
Akcije tržaškega Loyda, 500 gld.	487 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109 „ 50 „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	73 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	82 „ 90 „
Trboveljska premožarska družba, 70 gld.	177 „ — „
Papirnih rubljev 100	133 „ 25 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri krebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobika. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnišna delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.